

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 „
Pe un pătrar de an	40 „
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

PARTEA OFICIALĂ.

No. 4233 E ex. 1928.

Cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

În urma înălțimei turnului bisericilor edificiul lor este expus trăsnetului și în consecință la mari pagube, cari se pot evita prin aceea, că edificiului bisericii i-se aplică parafulger.

Drept aceea dispunem, că acolo unde zidirea bisericii nu e provăzută cu parafulger să se ia dispozițiuni, ca imediat să se provadă pentru a preîntâmpina paguba unei eventuale lovituri de trăsnet.

Ținem aici să observăm, că și pentru susținerea în întregime a averii imobile bisericesti sunt materialicește rezponzabili toți membrii consiliului parohial, de aceea li-e datorința să grijască, ca edificiul bisericii să nu rămână fără parafulger.

Caransebeș în 23 August 1928.

Filaret Musta.

Arhiereu, Vicariu Episcopesc.

Ce este echivalentul?

Echivalentul este un impozit asupra bunurilor de mână moartă.

Sub bunuri de mână moartă înțelegem bunurile persoanelor juridice, cari în urma destinațiunii lor speciale, de regulă nu formează obiect de vânzare și cumpărare, ci numai în cazuri extraordinar de bine motivate.

Prin faptul, că aceste bunuri nu trec mai des din mână în mână, statul e păgubit cu impozitul proporțional, care se percepe exclusiv prin

viză și de obicei se încasează în sarcina cumpărătorului de câte-ori se vinde un imobil.

Dacă destinația unui imobil este, ca nicio-dată să nu fie vindut, sau numai în cazuri de tot izolate, în cazuri de extremă necesitate, statul nu ajunge nici când, sau arareori ca să impună și încasseze impozitul proporțional legat de orice transcriere de avere imobilă.

Din considerare că nu este echitabil, ca după anumite averi imobile statul să nu încasseze acest impozit de fel, sau numai în răstimpuri rari, s'a creiat impozitul anual de echivalent asupra bunurilor de mână moartă.

Legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, publicată în „Monitorul oficial” Nr. 92 din 29 Aprilie 1927, cuprinde acest impozit de echivalent în art. 16, §§-ii 1—5.

Aici aflăm precisate persoanele juridice cari sunt supuse acestui impozit de echivalent, cât are să se plătească titulo impozit de echivalent și cum are să se facă evaluarea. Apoi cuprinde acest articol scutirile de plată ale acestui impozit, modul de percepere și felul cum sunt a se face declarațiunile averilor.

De vreme ce acest impozit de echivalent a fost susținut, ca un venit deosebit al statului, trebuie să clarificăm, ce urmări are pentru averile, cari sunt supuse la acest impozit.

Dacă rostul echivalentului este, ca să înlocuiască impozitul proporțional, ce se percepe cu ocaziunea vânzărilor e firesc, că dacă o persoană juridică de interes public sau privat, care e supusă echivalentului, vinde un imobil altei persoane juridice, care încă e supusă impozitului de echi-

valent, în cazul acela nu se poate încasa impozitul proporțional obicinuit la vânzări și cumpărări, pentru că am avea de a face cu o impunere dublă, ceea ce nu poate fi intențiunea legiuitorului, ca după unul și același imobil să încasseze și echivalent și impozit proporțional.

Cuvântul „echivalent“ arată îndeșul, că este un impozit asupra bunurilor de mână moartă, care echivalează cu impozitul proporțional de transcriere, sau mai bine zis se încassează la bunurile amintite în locul acestui impozit proporțional.

Deci dacă în cazuri concrete atât vânzătorul, cât și cumpărătorul este supus echivalentului, impozit proporțional n'are să se perceapă la transcrierea imobilului, având numai a se produce dovadă, că atât vânzătorul, cât și cumpărătorul e supus echivalentului.

Lămurirea aceasta nu se cuprinde în textul legii timbrului, din care text nu reiese nici adeveratul înțeles al echivalentului, adecă pentru ce se impune și plătește acest impozit.

De aceea să nu ne surprindă, când vom întâlni pe mulți, cari nu știu ce e echivalentul.

Chiar și funcționari din serviciul finanțelor sunt adeseori neorientați în materia echivalentului mai ales atunci, când echivalentul nu aparține specialității lor din domeniul vast al finanțelor. De aceea multe inconveniente au fost și o să mai fie în jurul acestui impozit, căci scotind lămurirea de mai sus la iveală avantajul schițat, în caz de necunoștință de cauză acel avantaj nu odată a fost nerespctat.

Dar se poate, ca cineva să întrebe, ce se întâmplă dacă numai unul dintre cei doi contractanți este supus echivalentului? Și atunci urmează scutirea integrală de impozitul proporțional la transcriere?

În asemenea cazuri:

a) sau vânzătorul e supus plății echivalentului și cumpărătorul nu, — sau

b) vânzătorul nu e supus, dar cumpărătorul are să plătească pe viitor echivalentul.

În cazul de sub a) imobilul trece la liberă tranacție, până când în cazul de sub b) trece la plată de echivalent.

În astfel de cazuri, așa numite mixte, e just, ca impozitul proporțional de transcriere să

se fixeze și plătească numai de jumătate cum s'a practicat aceasta și în trecut.

Conform §-lui 5 al art. 16 din legea timbrului Ministerul de Finanțe este autorizat, ca prin regulament și instrucțiuni să stabilească măsurile necesare pentru împlinirea impozitului.

N'avem cunoștință ca un astfel de regulament să se fi publicat și nu ne putem da seama oare în cercul de expunere al unui astfel de regulament s'ar atrage din partea Ministerului și chestiunea de mare importanță, pe care o tratăm în articolul de față.

Dreptacea am aflat cu cale, ca să atragem atențiunea preoțimei noastre asupra acestei chestiuni, pe care comunele noastre bisericesti din punct de vedere financiar trebuie să o ia în seamă.

Rezumând de încheiere cele de mai sus subliniem, că dacă două persoane juridice, supuse amândouă la echivalent încheie contract de vânzare și cumpărare, în cazul acela nu este a se fixa și încasa de fel impozitul proporțional de transcriere, iar dacă numai unul dintre contractanți e supus echivalentului, atunci are să se impună și perceapă numai jumătate din impozitul proporțional.

În caz de nerespectare a celor de mai sus, nu rămâne alta, decât a se folosi de remediu de drept contra impunerii jignitoare intereselor bisericii.

Aurel Moaca.

Trecut și prezent. (Cugetări)

Nu odată omul amărât de suferințere, pe cari realitatea de toată ziua i-le aruncă în spate, sau târît de nostalgia zilelor de ieri caută să-și găsiască refugiu în trecut. Poate depărtarea lui în timp — purificată de ambițele cotidiene, poate liniștea vagă și indefinită a anilor rulați în abisul eternității fac, ca trecutul să fie prilej de odihnă, de reculegere. Totdeauna perspectiva lui a fost și este mai poetic înfățișată, totdeauna trecutul are valoare mai mare în raport cu vremele, în care trăim.

Cetisem, nu de mult un interesant articol de ziar. Era scrisoarea unui orășan către un provincial. Un dispreț, o ironie fină se degajea din

scrisul semnat de orășan asupra trecutului. Conchidea el, că trecutul este numai trecut, rece, mort și deci nu are nici un rost să-l mai scrutăm; atunci dar să lăsăm sufletul să se aprindă și să se avânte de toate pasiunile prezentului. Către sfârșitul articolului său orășanul revine, și deschilenește meticolos trecutul unui individ — al prietenului său provincial poate — de trecutul general cel țesut din glorie și deșertăciuni al lumii întregi.

E lesne de înțeles dar, că deși trecutul ni-se prezintă ca ceva inexistent, bagajul de ființe și lucruri ce ne înconjoară tot pasul nostru în lume și toate simțurile ne isbește, este efectul acestui trecut.

Toată scripitoarea cultură a veacului în care trăim — acoperită pe alocurea cu nourii întunecați ai neștiinței vecinic reminiscentă; păcatele în care ca într'o rețea de uriaș paianjen ne încâlcim și vraja ceresului idealism care abia ne îndreaptă molozul lutului către căile senine ale astrelor — sunt toate fructul acestui nebulos trecut.

În el găsim resurse de puteri, când sufletul ni-e obosit, la el recurgem când viața ajunge la răscruce de drum și tot la trecut ne trimitem gândul surghiunit de mizeriile acestui prezent, ca să-și afle mângăiere și alinare.

Genialul poet Eminescu, pururi nemulțumit cu ceace contemporanietatea îi oferia, se refugia îndărăt, la depărtatul nostru trecut, oprindu-se uneori la voevozii „dătători de legi și datini“ de unde apoi reîntorcându-se înviorat, sufletul său fecund inunda modestele noastre pagini literare. Și orbit de vraja acestui trecut carea lua proporții imense în fantazia lui de poet, ochii lui abia zăriau pe „epigonii“ prezentului.

Mulți, nenumărați de mulți alcătuiesc galeria oamenilor mari, cari ducând la extrem venerațiunea lor pentru evenimentele trecutului — desfid orice importanță a timpului de față.

Dar, să conținem cu admirațiunea vremilor ce nu mai sunt, ele încălzesc mai ales inima, dau acesteia mirajul reînnoirii și puterea avântului, nu sunt însă totdeauna conforme cu măsurătoarele pline de un pozitivism rece și exact ale celor cari idolatrizează prezentul.

„Audiatur — deci — et altera pars“ și să vedem întrucât au ceva dreptate întru spusele lor. Citez, în acest scop, din cursul unui istoric savant, fără pretențiunea de a-l contrazice, ci numai întrucât servește espunerilor noastre:

„O idee general răspândită este, că popoarele au mers mereu spre decădere și natural că cele mai primitive, fiind mai apropiate de trecutul ideal, sunt în proporție mai simple, mai

drepte, mai bune și mai fericite. Această tendință de a vedea o decădere morală legată necesar de o progresare socială a subsistat întotdeauna și subsistă încă și astăzi, fără ca evidența contrariului să o fi făcut să dispară.

Vârsta de aur a umanității primitive a fost o credință care a trăit secole în imaginațiunile generațiilor)“.*

Neapărat, din punct de vedere al progresului intelectual, concretizat atât de feroce în industrialismul și mașinismul modern — și aproape confundat cu aceasta — vremile în cari trăim ni-se prezintă pe o treaptă cu totul superioară față cu trecutul popoarelor primitive. Cine ar ști însă apriat a ne spune — căci arheologia are încă vast teren necercetat — dacă nu cumva trecutul a numărat mai mari și mai frumoase civilizații, ca cea a veacului de acum? Iarăș, un învățat german contemporan susține, că acest capital intelectual pe care omenirea îl are astăzi, totdeauna a fost unul și același, invariabil; forma sub care acesta se manifestă — singură forma — diferă după vremuri!...

Să nu uităm însă, că progresul acesta nu este singurul pe care îl cunoaște dicționarul popoarelor civilizate și îl confirmă istoria zilelor de totdeauna. Progresul moral, încă nizuiește să răsbată luminos scoarța de ghiață a materialismului vremilor în care trăim, spre a se afirma în lume. Să fie oare și acesta static — manifestându-se numai sub aspecte felurite?! Într'adevăr dacă în trecutul nu tocmai depărtat — pe vremea încarnării lui Christos — în general omenirea se sbătea în abisul tuturor rătăcirilor morale, curând după arătarea Mântuitorului ea își îndreaptă aspectul său tot mai mult, pe măsură ce victorioasa învățătură a Fiului lui Dumnezeu se lăția pe pământ. A intrat o epocă de înflorire carea — după secole de strălucire — fu urmată de un universal declin religios-moral. O sinusoidă cu urecușuri urmate de fatale coborîri este o schițare sumară dar potrivită a acestui progres.

Nu abordăm chestiunea progresului economic, carea incontestabil este și ea în lume, dar care este problematic, dacă a contribuit deosebit la promovarea fericirii omenești. Fost-a mai fericit omul primitiv a căruia întreagă bogăție a forma îmbrăcămintea săracă și foarte sumară, uneltele de muncă și o colibă care-l apăra de fiare și de tempestăți? Sau este bogăția, acumulată astăzi în câteva mâni, un motiv serios al fericirii popoarelor de astăzi!?

Trecutul — e firesc — ne pare idealizat; ne pare lipsit de zumzăitul fioros al legiunilor

*) Ion Peretz Curs de istoria dreptului român. Vol. 1 pag. 78.

de necazuri și nenorociri ce ne pasc; trecutul ni-se pare mai bun, mai curat. În tot cazul uitarea contribuie la această idealizare a trecutului; datorită uitării se spală din amintirea omului orice neajuns, orice durere, făcând să iasă la iveală — spre a se fixa durabil în memoria lui numai evenimentele norocoase, întâmplările fericite din viața lui. Așa la singuratecul individ, așa la complexul omeniei. N'a fost însă niciodată mai bun *trecutul* decât *prezentul*. Nici mai rău n'a fost însă. Căci dacă suprapunându-se mereu vremuri peste vremuri s'a clădit o bază neclătită pentru prezent, trecutul a lucrat la consoli darea prezentului. Cine ne poate spune, dacă prezentul nostru va adăoga o piatră mai mult nesigurului viitor, ca urmașii noștri să bine cuvinteze vremile pe cari noi le-am apucat!?

O clarificare.

Ziarul „Națiunea Dominantă” din București în Nr. 26 apărut Duminecă în 19 August, în articolul „Problema salarizării clerului Bis. ort. dominante a Statului” dând seamă de „resultatul consfătuirii din Logoj” se năpustește asupra Prea Sfințitului nostru Episcop, pentru că „a oprit întrunirea, cu toate explicațiile ce i-s'au dat... a dat ordin să nu li-se permită intrarea la școala primară dela Biserica ortodoxă, deși nu e școala bisericii... a dat ordin protopopului său pâr. Mihăescu (dacă nu mă înșel — adaugă autorul) să umble în oraș din preot în preot, să le arate ordinul episcopesc scris și să stăruiască ca fiecare să plece acasă. Acest ordin îl atribue între grațiosități la adresa Prea Sfințitului intervenției domnului ministru Lapedatu.

Nu e intențiunea noastră de a justifica și apăra pe Prea Sfințitul, nici a reflecta la grațiositățile cu care e tratat Prea Sfinția Sa, ținem numai să deslușim emiterea „ordinului” din chestiune, după informațiunile primite din izvor autentic.

În Nr. 25 al ziarului „Națiunea Dominantă”, sub marca „Intrunirea dela Logoj a clerului ortodox din eparhia Caransebeș” se reproduce apelul publicat — zice-se în Nr. trecut. Apelul, dupăcum e reprodus, e următorul.

Apel.

„Mai mulți preoți din tractul Logojului, Caransebeș și Făget au aflat de bine a convoca preo-

țimea diecesană la o consfătuire intimă colegială, în vederea desbaterei măsurilor și căilor ce ne-ar putea efectua primirea regulată a salariului nostru dela Stat. Ziua fixată e 30 Iulie în opidul (orașul) Logoj. E necesar ca preoțimea să se prezinte în număr cât mai efectiv și după tracte. Locul de întâlnire: Școala primară dela Biserica ortodoxă, la orele 11 a. m.

Foile cari sprijinesc interesele Bisericii ortodoxe sunt rugate a reproduce acest apel.

Acest Nr. 25 a ajuns în mâinile Prea Sfințitului Duminecă în 29 Iulie, și cum Prea Sfinția Sa nu avea nici o cunoștință despre inițierea vreunei consfături din partea preoțimei din cele trei tracte amintite, și cum unii preoți în frunte cu preotul Ioan Danciu din Satu-mic i-se plânseră în scris, că la administrația financiară unde merșeră să ceară informațiuni cu privire la solvirea salariului, Prea Sfinția Sa a invitat la sine pe pâr. protopresbiter al Caransebeșului Andrei Ghidiu, spre a-i cere lamuriri în chestiunea consfătuirii convocate. Părintele protopresbiter n'a avut cunoștință despre convocarea vr'unei consfături. Cum timpul era scurt, P. S. Sa n'a mai avut timpul să ceară rapoarte dela protopresbiteratele Logoj și Făget referitor la această consfătuire, ci a invitat pe pâr. protopresbiter să caute a afla adevărul dela preoții de frunte din tract.

Întâmplarea a adus cu sine, că mânezi Luni P. S. Sa, mergând la ședința Consiliului eparhial, se întâlnește cu P. O. D. Protopresbiter, care era însoțit de preotul Ioan Danciu și dela dânșii află starea lucrurilor, Stând de vorbă cu preotul Ioan Danciu în localul arhivei, i-a arătat acestuia, că a fost nemotivată impaciența de carea au dat dovadă mergând la administrația financiară în chestiunea salariilor, căci e știut că nu numai preoții au să primească retribuții dela stat, ci sunt și învățătorii, militarii, magistrații etc. și e lesne de înțeles, că administrația financiară, acuma dupăce județul s'a desmembrat — cu înființarea județului Caraș — nu poate avea totdeauna la dispoziție așa sume mari; iar cu privire la consfătuire i-a reproșat, că nu s'a cerut încunoștințare pe lângă prezentarea programei, ci pun la cale întruniri de ale preoților fără știrea protopresbiterilor și a Consiliului epar-

hial, ceea ce duce la anarhie. P. S. Sa i-a mai adăogat și l-a autorizat să spună și celorlalți preoți, că dacă atâta se impacientează dând dovadă de indisciplină ierarhică va dispune, ca prin visitațiune să se constate și astfel să afle împlinirii agendelor oficiului parohial și întrucât acesta e purtat în regulă de respectivii preoți.

După ședința consiliului eparhial, s'a trimis părintelui admin. protopresbiteral Dr. Aurel Mihaescu ordinațiunea de următorul cuprins:

„Ni-a venit la cunoștință, că preoțimea din tractele protopresbiterale ale Logojului, Făgetului și Caransebeșului e convocată pe ziua de 31 Iulie a. c. la Logoj. Deoarece preoțimea parohială nu se poate întruni în adunări preoțești fără binecuvântarea Chiriarhului și fără a avea aprobată ordinea de zi a adunării convocate, prin aceasta Ți-se face cunoscut, că interzicem ca această adunare să se țină.

Pentru discuțiunea chestiunilor bisericești și preoțești sunt conferințele preoților cari au să se țină în fiecare an.

Mult On. Dta primești însărcinarea să eruezi cine a inițiat, cine a convocat și cine s'a prezentat la adunare, având a ne face raport amănunțit despre cele petrecute“.

Este ridicul deci a amesteca în afacere persoana domnului ministru de culte.

Va fi știut Prea Sfințitul Episcop de ce a interzis întrunirea din chestiune, căci în cele din urmă, preoțimea nu este o turmă — ierteni-se espresiunea — fără păstori, ci e un corp de elită, condus de prescriptele canonice și ale disciplinei ierarhice.

Grațiositățile cu cari e onorat Prea Sfinția Sa îl lasă indiferent. Că sănătatea îi e șubredă, lasă încă de dorit, nu e mirare după o muncă încordată — aproape peste puterile-i fizice — purtată cu toată conștiinciozitatea în decursul timpului. Prea Sfințitul își poartă sarcina cu mulțumită lui Dumnezeu pentru toate.

Fericitul scriitor al articolului să mulțumiască lui Dumnezeu că e sănătos.

Revizătorii „Calendarului Românului“ se invită să trimită fără amânare la adresa „Librăriei și Tipografiei diecezane“ prețul exemplarelor vindute.

Câteva cuvinte despre liceul nostru de fete.

În legătură cu punerea în aplicație a noiei legi a Învățământului Secundar se dă largă discuție cu bună sau reavoință asupra ei. În toțiul interpretărilor — în cea mai mare parte greșite — este atinsă și singura noastră școală secundară de fete din Caransebeș, care fiind ea gimnaziu, are a se reduce dela 1 Septembrie c. la trei clase. Cu acest fapt în legătură s'au auzit și astfel de vorbării că ea s'ar desființa în favoarea școlii de menaj.

Indiscutabil că astfel de „știri“ nu pot decât numai ai strică autoritatea și chiar ființa acestei vechi instituțiuni culturale cu un trecut de peste 129 de ani. Ori pretensiunile orașului nostru și ale împrejurimii lui sau redus astăzi după $\frac{5}{4}$ de veac? Ori femeia României întregite nu mai are lipsă de atâta cultură ca ceea de acum 130 de ani? Ori România-Mare nu are nevoie ca minoritarii săi să aibă posibilitatea — înlesnită — ai învăța limba, — istoria — și geografia și astfel a le cuceri în favoarea sa ce noauă ni este scump — inima lor prin femeia conștie și bine crescută și din punct de vedere al școlii.

Nu!

A presupune, la Dl ministru actual al Instrucțiunii publice, lipsa de bunavoință este un păcat inadmisibil. Dl Ministru Dr. C. Angheliescu a fost totdeauna prietenul pronunțat al școlii noastre: În 3 Martie 1926 a și decis că — atunci — „Școala Civilă de fete din Caransebeș pe 1 Septembrie să se transforme în liceu de fete complet, iar cheltuielile în plus să fie trecute în bugetul Statului pe anul 1927. Nu s'a executat din lipsa de loçal. Dl Ministru I. Petrovici — succesorul Dsale — a repetit această hotărâre, precum a făcut-o din nou Exșelența. Sa și după reîntoarcere la departament și avem convingerea, că acum va dispune de executarea decizului odată dat că ordonând această școală și mai departe se funcționeze cu 4 clase ale ei până ce nu va avea posibilitatea a se completa la 7 clase liceale.

Direcțiunea a sesizat și On. Primărie rugându-o a face demersurile necesare din partea sa, ca orașul să nu mai piarză din prestigiul său, pentru că scăderea claselor măcar și cu una singură ar putea avea urmări incalculabile și ireparabile.

Iar când vom mai avea odată fericirea să ne viziteze frații noștri ieșieni să nu ne poată zice ca acum câteva săptămâni, că noi „n'avem din trecut, decât numai un penitenciar monumental“. Nu, noi am avut și castru Roman, și sediu de județ, tribunal complet, cerc de recrutare, am fost un oraș de cultură românească etc. etc. și nu voim a decădea de tot:

Gimnaziul de fete din Caransebeș va funcționa și mai departe; rugăm părinții fetițelor de vârstă potrivită, atât din orașul nostru, cât și din împrejurimea lui, a-și înscrie fetele aci atât mai vârtos, că taxele școlare sunt

minimale și școala a funcționat și va funcționa totdeauna spre mulțumirea tuturor.

În acest scop rugăm pe toți oamenii de bine în deosebi On. Preoțime și Învățătorime din localitate și din jur a îndemna părinții a-și înscrie fetițele la cea mai apropiată școală secundară de fete — pentru ei — în Caransebeș.

I. Ionescu
dir. școlii.

ȘTIRI

Nou post de vicar-archiereu. Prin Inalt Decret Regal și după propunerea făcută prin raport de către dl. Ministru secretar de Stat la Departamentul Cultelor și Artelor s'a aprobat înființarea unui post de vicar-archiereu pe lângă Prea Sfințitul episcop Iacov al eparhiei Hușilor.

Pactul Kellog pentru scoaterea războiului în afară de lege este pe cale de a fi semnat zilele acestea la Paris. În legătură cu acest eveniment de atâta importanță este interesant un mic amănunt de formă; tocul de aur cu care se va semna acest pact va fi oferit de orașul francez Havre dlui Kellog, inițiatorul pactului ce-i poartă numele.

Alegerile generale pentru deputați în Grecia sau terminat cu triumful partidului republican al lui Venizelos. Prin izbânda zdrobitoare a acestui partid, regalismul este pentru multă vreme înfrânt în această țară. După spusele unui ziar din Atena, ziua de 19 August 1928 constituie pentru regalitate, în Grecia, un adevărat Waterloo.

Un nou leac împotriva ofitei să zice că a fost descoperit în Japonia de către trei medici. Gazetele medicale germane și franceze scriu foarte încântate despre marele folos ce se așteaptă dela acest nou leac. E vorba de un vaccin (oltuire) care se înțeapă sub piele, și face ca omul, nu numai să nu se îmbolnăvească, dar dacă e bolnav să-l și vindece.

S'au făcut încercări cu acest leac la 10.000 oameni și s'ar fi găsit că în adevăr e bun. Leacul se numește: „Vacinul A. O.” (după numele doctorilor ce l-au descoperit: Arima, Oyama, Olhava).

BIBLIOGRAFIE

Sub tipar:

Cărți de Religie de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea pentru;

1. Școlile de copii mici și clasa I a școlii primare.
2. Clasele II și III a școlii primare.
3. Clasa IV a școlii primare.
4. Clasele V, VI și VII ale școlii primare lucrate după Programa Analitică a învățământului primar (sanționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925) publicată de Ministerul Instrucțiunii.

CONCURS.

Pe baza decisului Vener. Consistor diecezan Nr. 1673 B ex. 19 Aprilie 1924 și Nr. 5355 B din 22 Decembrie 1927 se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de capelan temporal în parohia de clasa II-a din comuna Markovac (Markoveț) regatul S. H. S. protopresbiteratul Verșetului cu drept de succesiune pe lângă bătrânul și neputinciosul preot Pavel Stoian.

Emolumente:

1. Din sesiunea de 30 jugăre (din care jumătate e pământ arător jumătate e țelină) 5 jugăre rămân în folosința preotului bătrân adică: 2 jug. livadă de vale și 3 jug. dela „Gruniul cu lăstari” partea arată.

2. 4 jugăre din pământul bisericesc până la primirea sesiunii întregi.

3. Birul preoțesc 60 dinari de fiecare nr. de casă ort.

4. Ștola uzitată.

5. Fiindcă bătrânul paroh își are casa proprie capelanul are locuință în casa parohială.

Capelanul va fi îndatorat a purta socoșile bisericești fără vre-o remunerație.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs Prea Onor. Oficiu protopresbiteral din Vrșac (Verșet) adresate fiind „Comitetului parohial” din Markovac.

Concurenții sunt poștiți să se prezinte în vre-o Duminică sau serbătoare în sfta biserică cu prealabila încunoștințare a Prea Onor. Oficiu protopresbiteral spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Markovac (Markoveț) din ședința comitetului parohial ținută la 27 Mai 1928.

3-3

Victor Bojin m. p.
preș. com. par.

Gheorghe Ogrin m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresb.
Nr. 4628 B. ex 1928.

Publicarea primă a concursului din „Foaia Diecezană” Nr. 32 referitor la ocuparea postului de capelan din Markoveț se revoacă.

Din considerare că concursul s'a publicat în repetițe rânduri, fără să se fi arătat concurenți evalificați pentru parohia de acolo; având în vedere, că e necesitate imperativă, de a se îndeplini cât mai curând postul de capelan temporal, adică cu drept de succesiune, Concursul prezent se publică cu aceea, că în lipsă de concurenți evalificați pentru parohia din Markoveț, se admit și concurenți cu evalificațiune inferioară, respective extraordinară.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 11 August 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Traian Badescu.

Direcțiunea Liceului „Traian Doda“ Caransebeș.

No. 127—1928.

Aviz.

Pentru orientare se aduce la cunoștința celor interesați, că lucrările de început ale anului școlar 1928—29 la liceul „Traian Doda“ din Caransebeș se vor face în felul următor:

1. Inscrierile și reinscrierile între 1—3 Septembrie.
2. Esamenele de admitere în cl. I. și de bursă între 5—10 Septembrie.
3. Esamenele de corigență, integrale și particulare între 5—15 Septembrie.
4. Inscrierile la esamenile de bacalaureat a celor vechi până la 5 Septembrie.
5. La 17 Septembrie înscrierile elevilor cari au trecut esamene între 5—15 Septembrie.
6. Esamenul de tranziție pentru clasa VIII. dela 18—21 Septembrie.
7. Esamenul sumar pentru cl. IV. la 18 Septembrie.
8. Esamenele de admitere în cl. V. între 17—21 Septembrie.
9. Esamenele de bacalaureat între 25 Septembrie 10 Octombrie.
10. Inceperea cursurilor la 24 Septembrie orele 8 dimineata.

Ordinea precisă a diferitelor esamene este afișată pe tabla neagră a liceului, unde se poate vedea zilnic.

Taxa de înscriere este de 1850 Lei plătită în trei rate și anume:

- I. Rata I. de 850 Lei se va plăti la înscriere.
- II. Rata II. 500 Lei, se va plăti între 1—15 Ianuarie 1929.
- III. Rata III. de 500 Lei se va plăti între 1—15 Aprilie 1929.

Elevii cari doresc să obțină scutire de taxele școlare își vor înainta la înscriere cererile ajustate cu documentele necesare. Se obsearvă, că dispenză de taxele școlare nu se vor acorda decât cu strictă observare a dispozițiilor regulamentare.

Caransebeș, la 22 August 1928.

Director, **Ioan Penția** Secretatar, **E. Demeffescu**

Direcțiunea Gimnaziului de fete Caransebeș.

No. 266 1928.

Aviz școlar.

Spre orientare publică aducem la cunoștința celor interesați următoarele:

Cu ordinul No. 65.836 din 28 Maiu 1928 On. Minister al Instrucțiunii Publice a dispus că lucrările pentru începutul anului școlar 1928—29 vor începe pretutindeni la 1 Septembrie — și anume:

- I. **Inscrierile și reinscrierile** între 1-3 Septembrie
- II. **Examenile de corigență, — integrale — și particulare** vor începe la orele 8 a. m. în ziua de 5 Septembrie și vor dura până la terminarea lor.
- III. **Burse.** Prin absolvirea școlăi au devenit vacante 5 (cinci) burse de câte 5.000 cinci mii, Lei

anual. Aceste burse vor fi distribuite prin concurs la 5 eleve fiice de funcționari publici.

Concursul va consta din 2 (două) probe: una scrisă și alta orală; el va începe cu proba scrisă la orele 8. dim. în ziua de 7 Septembrie c. Lămuriri mai apropiate și informații stau la dispoziție zilnic dela 11—12 la direcțiune.

Ajutoare. Comitetul Școlar de pe lângă școala noastră dispune de material pentru câteva șurtă uniformă și „sadă“ pentru 6 lice naționale pe care le distribuie între cele mai sărace eleve ale școlăi. Intenționează a ajutama odată pe zi în zilele de școală. 1-2 eleve sărmâne cu ceva mâncare la bucătăria școlăi. —

Dela Cassa Școlăilor s'a primit un ajutor pentru cărți școlare tot pe seama elevilor sărmâne.

Referitor la **cărțile școlare** s'a primit lista cărților, dar nu și programa de învățământ (ceea după legea nouă) și retribuția orelor: prin urmare cărțile școlare rămân de-ocamdată în suspensă schimbări în ele abia vor fi.

V. Elevele clasei a III-a din anul trecut cari nu intenționează a continua școala sau acelea, cari trec la alt învățământ sunt obligate a trece un **examen sumar numai oral** la „Limba română“ la „Geografia — și Istoria României“ și „Instrucțiunea Civică“. Acest examen va începe în ziua de 7 Septembrie la orele 8 a. m. —

Taxele școlare n'au fost încă fixate ele rămân neschimbate,

Direcțiunea

No. 302/C. 1928.

Concurs.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Comunitatea de avere a fostului regiment confinar româno-bănățean Nr. 13., din Caransebeș va distribui pentru anul școlar 1928/29 studenților universitari, studenților școlălor superioare și academii, ajutoare în bani.

Ajutoarele se vor oferi numai fiilor de grăniceri lipsiți de mijloace materiale, cari dovedesc rezultat bun în studiu și purtare morală bună.

Cei cari doresc să obțină vr'unul din aceste ajutoare, sunt provocați a-și înainta cererile Consiliului de Administrație al Comunității de avere, până cel mai târziu 1. Octomvrie a. c.

Cererile să fie provăzute cu următoarele documente:

1. Certificat școlar din 1927/28 în original sau copie legalizată.
 2. Certificat dela Perceptorat despre averea imobilă și impozitul stabilit după această avere.
- Onor. Primărie este rugată a publica concursul de față în comună cu observarea, că cererile înaintate după termenul fixat mai sus, sau cari nu vor fi provăzute cu documentele amintite, nu se vor lua în considerare.

Din ședința Consiliului de Administrație al Comunității de avere, ținută la 18 August 1928.

Consiliul de Administrație al Com. de Avare.

Licitațiune minuendă.

În baza încuviințării Ven. Consiliu Eparhial No. 4227 E. ex, 1928 se scrie licitație minuendă cu oferte închise pentru darea în întreprindere a lucrărilor de reparare a Sfintei biserici din Gavojdia, care se va ținea la 2 Septembrie 1928 ora 3 p. m. în localul Școlii confesionale din loc cu prețul de exclamare Lei 404.104 plus materialul Comunității bisericești conform devizului și planurilor aprobate cari se pot vedea zilnic la Oficiul parohial din loc.

Reflectanții vor depune 10% din suma devizului ca vadiu în bani ori hârtii de valoare.

Dreptul de concredere Consiliului parohial și-l rezervă fără considerare la avantajile ofertelor.

Contractul devine obligator pentru anteprenor imediat după semnare, iară pentru Consiliu parohial după aprobarea Ven. Consiliu Eparhial.

Intrucât executarea lucrărilor din împrejurări neprielnice se vor amâna pe anul 1929. Contractul își menține valoarea neschimbată până la 1 Septembrie 1929.

Spesele Contractului, timbrele și onorarul divizului și a planurilor cad în sarcina anteprenorului.

Se refuze orice diurnă ori spese de deplasare cu orice titlu.

Pentru Consiliul parohial:

Notar:

Ioan Petrovici
șef. inspector școlar.

Președinte:

Aureliu Marta
paroh. ort. român.

De-a dreptul dela fabrică

au sosit la librăria diecezană brâne preoțești în roșu și albastru de unde se pot comanda cu prețuri moderate.

ANUNȚ.

Cu onoare aduc la cunoștință On. public, că din 1 Septembrie a. c. mi-am mutat

Atelierul de Croitorie

de lângă hotelul „Pomul Verde” în localul Ven. Consiliu eparhial (în fosta prăvălie Grochovina).

Deci rog onorații clienți, ca și pe mai departe să mă sprijinească cu binevoitorul lor concurs.

Cu stimă:

L. Pallik
croitor.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DICEEZANĂ” cu grosul și cu bucata.